

ναίους⁷⁴, καὶ Τορωνάιους⁷⁵, καὶ Αἰγινήτας, καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ελλήνων. Τῇ δὲ οὐστεροχίᾳ ἐκκλησίαν⁷⁶ ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἔδοξε, τούς τε λαμένας ἀποχῶσαι, πλὴν ἑνὸς, καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν, καὶ φύλακας ἐφιστάναι, καὶ τ' ἄλλα πάντα⁷⁷ ὡς ἐς πολιορκίαν παρασκευάζειν τὴν πόλιν. Καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν.

Λύσανδρος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις ἀφικόμενος ἐς τὴν Λέσβον, κατεσκευάσατο⁷⁸ τὰς τε ἄλλας πόλεις ἐν αὐτῇ, καὶ Μιτυλήνην⁷⁹, ἐς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία ἐπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, διὰ τὰ ἔκει πάντα⁸⁰ πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν⁸¹. Εὐθὺς δὲ καὶ ἡ ἄλλη Ἐλλὰς ἀφιεισθῆσει Ἀθηναῖον μετὰ τὴν ναυμαχίαν, πλὴν Σαρίων. Οὕτοι δὲ σφραγὶς τῶν γνωρίμων⁸² ποιήσαντες, κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα ἐπεμψε πρὸς Ἀγυνί⁸³ τε ἐς Δεκέλειαν καὶ ἐς Λακεδαιμονα, διὰ⁸⁴ προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσὶ. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐξῆσαν πανδημεῖ, καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι, πλὴν Ἀργείων, παραγγέλαντος τοῦ ἐπέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Παυσανίου. Επειδὲ ἀπαντεῖς ἥθροισθησαν, ἀναλαβών⁸⁶ αὐτούς, πρὸς τὴν πόλιν⁸⁷ ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, τῷ καλουμένῳ⁸⁸ γυμνασίῳ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος πρὸς Αἴγιναν, ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αἰγινήταις, ὅσους ἡδύνατο πλείστους ἥθροισας αὐτῶν⁸⁹. ὡς δὲ αὐτῶς⁹⁰ καὶ Μηλίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῶν αὐτῶν⁹¹ ἐστεροῦντο. Μετὰ δὲ τοῦτο δηλώσας Σαλαμίνην, ὡρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ τὰ πλοῖα⁹² εἰργε τοῦ εἰσπλοου.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἥποροιν, τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς δητῶν, οὔτε σίτου· ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν, εἰ μὴ παθεῖν⁹³, ἀλλὰ διὰ Σερίνη⁹⁴ ἡδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας⁹⁵, οὐδὲ ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἐτέρᾳ, ἢ ὅτι ἐκείνοις⁹⁶ συνεμάχουν. Διὰ ταῦτα τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους⁹⁷ ποιήσαντες, ἐκκρετέρουν· καὶ ἀποθνησάντων⁹⁸ ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν, οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. ἐπειδὲ παντελῶς ἥδη δὲ σῖτος ἐπελελοίπει, ἐπεμψαν πρέσβεις παρὰ Ἀγυνί, βουλόμενοι⁹⁹ ξύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις, ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπὶ τούτοις¹⁰⁰ ξυνθήκας ποιεῖσθαι. Οἱ δὲ αὐτούς ἐς Λακεδαιμονα ἐκέλευσεν ἱεναι· οὐ γάρ εἶναι κύριοι¹⁰¹ αὐτός. ἐπει-

74) Συιώνη, πόλις τῆς Θράκης ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκουμένη. 75) Τορώνη, Ἑλληνικὴ πόλις τῆς Θράκης. 76) Συνεδρίσιτον τοῦ λαοῦ. 77) (Κατὰ) τὸ ἄλλο. 78) Διωργάνισεν, ἔθαλεν εἰς τάξιν, καὶ ἔθω: ὑπέτεξεν. 79) Τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τῆς νησου Λέσβου.

80) Χωρία ἢ πρόγυμντα. 81) Ἐγύριστεν, ἕκκυις νὰ στραφῶσι. 82) Τῶν ἀρχόντων τῶν.

83) Τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης. 84) (Ἀγγελλόν) ἦτι. 85) ἔξειμι. 86) Λαθῶν αὐτούς μεθ' ἔχωτο. 87) Τὸν Ἀθηνῶν. 88) Τῷ γυμνασίῳ τῷ καλουμένῳ Ἀκαδημίᾳ. 89) Διότι οἱ Ἀθηναῖοι κυριεύσαντες τὴν πόλιν εἶχον διώξει τοὺς κατοίκους. 90) Νοσύτως δὲ, δυοῖν.

91) Τῶν πόλεων ἔστιτον. 92) Τὰ στιγμαγγά. 93) Ἄν δὲν πέθωσιν· ἢ, Αλλ' ὅτι πρέπει νὰ πάθωσι. 94) Οὐχι ἀντεκδικούμενοι, ἀλλ' ὑδρίζοντες. 95) Κατοίκους μικρῶν πόλεων, ὡς τοὺς νησιώτας. 96) Τοῖς Σπαρτιάταις. 97) Αἴτιοι ἡσαν οἱ ἐπὶ κακοσφργήματι σερούμενοι τὸ δικιάωμα τοῦ ψυφοφορεῖν. Τούτους κατέστησαν ἐπιτίμους, δηλαδὴ τοῖς ἀπέδοσαν τὸ δικιάωμα τοῦτο διὰ νὰ αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, ἀφοῦ η πόλις σχεδίει ἐρημώθη ἀπὸ τὸ ἐσχατὸν διαστύγχημα. 98) Ἐναντιωματικῶς, ἀν καὶ ἀπέθνηκον. 99) Ἐπρεπε νὰ κεῖται μαζίλλων. Εἰπεῖν ὅτι βούλονται. 100) Κ. §. 337, Ἐπι., 6. 8. 101) (Ἐλαφρὺν) οὐκ εἶναι κύριος (συνθήκας ποιεῖσθαι).